

[Hans Jørgen Jensen]

dag på årsbasis, så har vi i de sidste 20 år skabt 325.000 nye arbejdspladser. Det, jeg gerne vil sige med dette, er: vi kan altså skabe arbejdspladser, og vi må og vi skal fjerne den opståede ledighed, som har plaget os op igennem 1970'erne. Det er uacceptable forhold i vort samfund, og lader vi stå til, vil tallet stige.

Man kan så stille sig det spørgsmål: ja men på hvilken måde skal vi så sætte arbejdstiden ned? Socialdemokratiet vil gerne pege på, at arbejdstid er mange ting, og at disse mange ting bør indgå i debatten som komponenter til den fleksibilitet, der skal være og må være på fremtidens arbejdsmarked. Socialdemokratiet tænker bl.a. på følgende: skal vi have en daglig arbejdstidsnedsættelse, som der kan være grund til at fremhæve specielt, fordi den især vil kunne tage hensyn til småbørnsfamilierne? Også familiemæssige grunde taler for denne løsning. Eller skal vi have en ugentlig arbejdstidsnedsættelse? Eller måske både-og?

Der er også grund til at spørge: hvad med deltidsarbejdet? Hvad med arbejdsfordelingsordninger? Hvad med orlov? Hvad med sabbatordninger? Også det bør overvejes, når vi skal diskutere arbejdstid. Jeg vil dog godt have lov til at fremhæve de specielle negative virkninger, som deltidsarbejde har og har haft, specielt for mange af Kvindeligt Arbejderforbunds medlemmer og mange kvinder på arbejdsmarkedet. Skal vi fjerne overarbejde og dobbeltarbejde? Skal ferien være 5 eller 6 uger, måske differentieret efter alder?

Vi skal have længere barselorlov. For mig er der ingen tvivl om det. Herunder bør også barselorlov for mænd med ind i vore overvejelser. Arbejdsmarkedsuddannelserne skal forbedres generelt, og vi skal have betalt frihed til uddannelse. Pension og efterløn kan ændres, og gradvis pensionering kan overvejes. Disse ting er socialdemokratiske komponenter til en større fleksibilitet på arbejdsmarkedet. Unægtelig langt mere nuanceret end det, jeg nævnte at Jens Thorsen sagde om fleksibilitet.

Lad mig slutte mit indlæg med at give udtryk for håbet om, at vi i dag vil få en debat, hvor folkettingen lægger op til det nødvendige samspil mellem arbejdsmarkedets parter og politikerne, så vi i 1985 kan få taget hul på arbejdstidsnedsættelsen, og at vi ligeledes får lagt en strategi, der rækker helt frem i

1990'erne. De arbejdsløse forventer, at vi løser deres problemer, og fremtiden kræver tilrettelægning og plan for at holde en høj, konkurrencedygtig produktion, som er grundlaget for en høj levestandard uden ledighed.

Dyremose (KF):

Vi er fra konservativ side enige med forespørgerne i, at arbejdsløsheden er et meget alvorligt problem. Det er derfor også et hovedmål for os at medvirke til en politik, der kan øge beskæftigelsen og reducere arbejdsløsheden. Det satser vi hårdt på, og det diskuterer vi gerne, også gerne under forespørgselsdebatten i dag.

Men jeg vil ikke skjule, at vi i den konservative gruppe er en lille smule forbavsede over formuleringen af denne forespørgsel. Selv efter at have lyttet til de tre socialdemokratiske indlæg, der har været indtil nu, står det ikke helt klart, om socialdemokratiet mener, at folkettingen i givet fald skal lovgive om arbejdstiden. Hvis svaret på det spørgsmål, om man skal lovgive om arbejdstiden, er bekræftende – det håber jeg ikke – vil det være en overraskende udvikling, en meget overraskende udvikling. Tænk blot på, hvad hr. Svend Auken sagde den 8. oktober 1982 i forbindelse med behandlingen af lovforslag nr. L 10 om begrænsning af lønstigninger og ændringer af takt- og dyrtidsregulering! Da sagde hr. Svend Auken ifølge folketingets forhandlinger 1982-83, sp. 280:

»Vi har haft mange indgreb i arbejdsmarkedets forhandlinger og aftaleforhold, men det er dog aldrig sket før, at en regering har blandet sig i en overenskomstssituation, før forhandlingerne overhovedet er begyndt.«

Og hvad er det så, vi ser lige nu? Ja, vi ser, at næsten inden overenskomstforhandlingerne er afsluttet, begynder socialdemokraterne at blande sig i den næste overenskomstforhandling.

I hvert fald blev det oplevet sådan, da fru Jytte Andersen på vegne af det socialdemokratiske ligestillingsudvalg rejste en debat i begyndelsen af april måned om netop arbejdstidsbegrebet, og reaktionerne udeblev da heller ikke. Jeg vil gerne citere, hvad f.eks. næstformanden for LO, hr. Finn Thorgrimson, sagde ifølge Berlingske Tidende den 8. april i år. Han sagde: